BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ARHIVATUNIF" SIBIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1060 — 4 pagini 7 LEI — C. — Miercuri 6 Octombrie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . . „ 1100, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

Etapa Nr. 4: Falimentul liniilor de atac

Unirea Tricolor trăeşte cu Sportul Studenţesc ceeace păţea C.A.O. cu ea. Şi pentrucă e vorba de C. A. O., ce face Carmen? Baratky, etc.

Campionatul a început şi a devenit în sfârşit, interesant. Pentru că după etapa care a trecut, nu se mai poate ştie cine va câştiga titlul final. Universitatea a devenit leader iar F. C. Craiova a pierdut la Bucureşti. Campionatul national de război este o competiţie fără favoriţi. Are, aşa dar, caracteristica dominantă a marilor competiţii clasice.

Intr'adevăr, ediţia 1943 are cel puţin cinci echipe cu şanse egale. Echipele au devenit de forţe mai mult sau mai puţin apropiate şi urmarea firească — inconsistenţa avantajului terenului — face ca fiecare etapă să aibe surprize şi astfel lupta să devină treptat mai pasionantă.

Nu se mai joacă pentru locul al doilea ca în trecuta competiţie dominată dela un cap la altul de F. C. Craiova. Lupta pentru titlu este deschisă şi vom vedea cea mai neasteptată succesiune de leaderi.

Surprizele etapei s'au produs la Bucureşti şi la Reşiţa. Sportul Studentesc a învins Unirea Tricolor cu 2:1, iar Universitatea a terminat la egalitate cu U. D. R.

S'a văzut încă odată că traditia nu este o formă fără fond şi că ea are o influenţă hotărâtoare în jocul de football. Oborenii n'au putut câştiga nici de data aceasta, deşi din toate întâlnirile cu Sportul Studentesc cea de Sâmbătă a fost indiscutabil cea mai uşoară. Unirea Tricolor a pierdut un moment atât de favorabil încât este foarte greu să se mai întâlnească încăodată cu el.

Explicaţia este simplă. Nu avem decât să ne gândim la matchurile Unirea Tricolor — C.A.O. Unirea Tricolor termina la egalitate sau câştiga indiferent dacă matchurile se jucau la Obor sau la Oradea Mare. Pentru acelaşi motiv, pentru care pierde acum jocurile cu Sportul Studentesc: C. A. O. era convins că nu poate învinge niciodată pe Unirea Tricolor.

O altă explicaţie a rezultatului se leagă de terenul dela Obor. Se ştie că Unirea Tricolor n'a avut niciodată avantajul terenului pentrucă terenul său nu i-a convenit niciodată şi cu atât mai puţin îi convine acum când are în Criciotoiu un jucător, care vine prea mult în centru. Faptul că oborenii au jucat la Obor a fost o greşeală esentială.

La Reşiţa, rezultatul se datorează în cea mai mare parte liniei de atac a U.D.R.-ului, care a jucat slab. Faptul acesta nu scade, desigur, cu nimic din performanţa Universităţii. Sibienii — aşa cum s'a mai scris alci de mult — au încetat de a mai fi o echipă simpatică dar atât. Au devenit azi una din formatiile tari ale campionatului national şi chiar dacă nu isbutesc să se mentină în fruntea clasamentului vor juca un rol hotărâtor în actuala ediţie a campionatului national de război.

La Bucureşti, rezultatele produse au fost mai mult sau mai putin asteptate. FC. Rapid a învins — nu comod dar normal — pe FC. Craiova, iar C.F.R. (Turnul Severin) a confirmat forma din Cupa O.S.R. şi a învins cu 2:0 pe Juventus.

Caracteristica zilei: două din cele patru echipe n'au avut linii de atac. Intr'adevăr, nici Juventus şi tul C.A.O. nici Craiova nu au isbutit să ameninţe poarta adversarilor, înaintările lor fiind net dominate de apărările adverse.

Ceea ce este mai trist — şi pentru echipa naţională — este faptul că Covaci nu este în formă. In ultimele jocuri ale lui la Bucureşti şi acelea pe cari le-a făcut în campionatul trecut există o diferenţă exceptională. Să sperăm că este o eclipsă trecătoare, altfel problema pentru Craiova şi pentru echipa naţională se pune grav. Căci în forma actuală, Covaci nu poate fi selectionat.

La Juventus, înaintaşii au făcut toţi — fără nicio excepţie — enorma greşeală de a primi mingia cu spatele la poartă. De câte ori s'au întors pentru a avea câmpul advers în faţă s'au găsit atacati de adversar şi au pierdut. Şi apoi, Bărbulescu trebue să rămână mijlocaş.

Dintre învingători, CFR. a făcut o impresie mai puternică. Echipa n'a trăit numai prin Reuter, ci a apărut ca o formatie echilibrată, care ştie ce vrea şi îşi păstrează calmul în orice ocazie.

Rapid a învins prin cele două goaluri ale lui Baratky. Lucrul se pretează la interpretări senzaţionale dar reintrarea lui Baratky nu a fost deloc senzaţională. A fost însă hotărâtoare pentru Rapid. Inaintarea a avut un centru atacant, care inspiră teamă adversarului, care are rutină şi, orice s'ar spune, ştie să joace football.

Rapid? Are acum o echipă foarte bună. Compartimentul cel mai interesant: tripleta. Cei doi interi sunt jucători buni şi dat fiind faptul că sunt tineri vor putea progresa.

La Galaţi, Venus a terminat la egalitate cu Gloria CFR. Rezultatul 0:0 vine să confirme caracteristica etapei, care a fost falimentul liniilor de atac. Pentru Venus, întăreşte convingerea că fără Andrei Rădulescu, echipa se va regăsi destul de greu.

La Ploeşti, FC. Ploeşti a învins pe Carmen cu 3:0, după maniera proprie bucureştenilor, cari au dominat, au jucat nespus de frumos dar n'au marcat niciun goal. Este adevărat că ploeştenii au jucat dur dar aceasta nu poate fi nicio scuză pentru învinşi, cari amintesc din ce în ce mai insistent pe defunctul atac.

La ce sală de box reflectaţi?..

O Problemă de mare importanţă şi actualitate care trebue să oblige pe cei în drept la meditaţie şi la soluţii

Extensiunea pe care arta pumnului a luat-o în ultimul timp ridică o serie întreagă de probleme a căror actualitate acută n'o poate contesta nimeni. Conducătorii oficiali şi neoficiali ai acestui sport de vastă popularitate şi rezonanţă care este boxul trebue să reflecteze la soluţii. E o indiduire şi o obligativitate.

Boxul este sportul masselor

Să vorbim deschis. Astăzi masele şi-au îndreptat preferinţele, în mod indiscutabil, spre pugilism. Footballul va reveni, poate, cândva, la vechea lui popularitate, deocamdată însă ne găsim în această fază care s'ar putea numi „hegemonia boxului în sportul românesc". Ne referim firesţe la preferinţele spectatorilor nu la practica în sine a acestui sport. Clipa aceasta a fost aşteptată de mult de către boxul românesc, deoarece dela „momentul Lucian Popescu" din 1930 — când datorită talentului unui adolescent brun şi extraordinar, sportul românesc a escaladat barierele ţării, proiectându-se in conştiinţa sportivă a Europei — boxul românesc n'a mai cunoscut un moment de prosperitate similară decât mult târziu prin acelaş excepţional şi mereu proaspăt Lucian Popescu şi, într'o măsură mai modestă, prin Toma Aurel, cu destui ani în urmă. 1938 — Popescu la a treia centură europeană — a fost o nouă recrudescenţă a boxului la noi. De atunci a urmat o perioadă modestă — putem spune că abia de un an de zile pugilismul indigen a păşit la marea lui ofensivă şi şi-a dărâmat toate adversităţile. Momentul e prea important ca să nu fie speculat. Firesţe, în sensul bun al cuvântului.

Se apropie iarna: avem sală?

Iată, ultimele reuniuni de box ne arată că numărul spectatorilor depăşesc confortabil cifra de 5 sau 6 mii. Cum vor putea primi organizatorii reuniunilor de iarnă aceste cifre, care până atunci — ţinând seama de continua şi victorioasa ascendenţă a boxului în stima publicului spectator — vor fi poate duble?

Ne trebue o sală de iarnă — acest lucru este de o evidenţă în afara oricărei discuţii.

Unde şi care poate fi acea sală? Vom reveni — deocamdată noi am venit cu problema. Sugestiile şi soluţia aparţin celor în drept — noi ne vom mulţumi să sprijinim cu entuziasm orice iniţiativă fericită în acest sens.

Domnii oficiali şi organizatori au cuvântul.

M.

PROBLEMA ECHIPAMENTULUI SRORTIV VA FI REZOLVATA

Ordine superioare au fost dat în acest sens şi se aşteaptă un referat, care nu poate fi decât favorabil

Cea mai grea dilemă a cluburilor sportive, o prezintă astăzi, indiscutabil, procurarea echipamentului, îngreuiată atât din cauza restricţiilor determinate de război, cât şi a scumpirii excesive, faţă de posibilităţile materiale, reduse la maximum ale majorităţii grupărilor.

Şi, desigur pentru o grupare, echipamentul reprezintă punctul vital.

SPRE O FERICITA REZOLVARE

Tot ceia ce s'a făcut până acum pentru simplificarea problemei dotării asociaţiilor sportive cu echipamentul necesar a fost departe de a da rezultatele aşteptate.

Suntem însă informaţi că pentru clarificarea acestei situaţii, de care depinde însăşi buna organizare a mişcării sportive, s'au dat ordine superioare.

Că s'au cerut organelor de resort informaţii asupra posibilităţilor de echipare imediată a tuturor sportivilor încadraţi în asociaţii şi că aceste informaţii nu vor fi pur... informative, ele având un caracter, oarecum, ultimativ.

Aceasta e, indiscutabil, cea mai fericită veste ce poate fi adusă sportivilor români, cu atât mai mult că nu va fi vorba numai de procurarea de echipament, ci şi de o simţitoare reducere a preţului lui.

Vom reveni însă imediat ce vom primi noui amănunte.

In Boemia-Moravia conduc Bata şi Sparta Slavia la locul trei

PRAGA 4 (Serviciul nostru special). — In cadrul etapei a 6-a a campionatului ceh de football, Duminică s'au înregistrat următoarele rezultate:

Sparta — Bohemia 2—1
Pardubice — Zidenice 3—1
Bata — SK Pilsen 4—3
Sleska Ostrava — Limburg 3—1
Olomo Aso — Victoria Pilsen 3-3
Sâmbătă: Slavia — Victoria Ziskor 2—1

In clasament conduc Bata şi Sparta cu câte 12 puncte, urmate de Slavia şi Victoria Ziskor.

CE E NOU IN ATLETISMUL ROMANESC

După concursul de Duminică

Intrecerile regizate de Comisia Regională n'au avut niciun moment aspectul unor întreceri mari. Dealtfel nimeni n'a gandit asta, nici înainte, nici după concurs. Inainte, fiindcă programul şi împrejurările în care era organizat, lăsau să se întrevadă singura realitate valabilă: un concurs de antrenament. Şi după, fiindcă aşa cum era normal performanţele n'au depăşit cu nimic, banalitatea unor cifre slabe. Evident, aşa cum aminteam în cronica de ieri, au existat câteva, foarte puţine excepţii. Despre ele, ca şi despre cei ce le-au realizat am pomenit tot ieri. Ne rămâne azi să constatăm, în puţine cuvinte, comportarea atleţilor selecţionaţi: Clement Bucin, Stoica şi Bădulescu.

Primul a câştigat simplu săritura cu prăjina. Ne interesează mai mult cei 3.60. Pentru el, ca şi pentru atletismul autohton, performanţa e meritorie. Cu atât mai meritorie cu cât ea nu mai figurează „drept surpriză" fiind un lucru cu care ne-am bişnuit. Ceeace anul trecut nu putea nici întâmplător, anul acesta reuşeşte regulat. E un progres, firesţe. Stoica n'a concurat la săritura în înălţime. In schimb a participat la suta de metri, la lungime, greutate şi disc. S'a gândit probabil că îi e mai util un antrenament pentru decatlon decât verificarea — odată în plus — a săriturii în înălţime.

Bădulescu n'a fost în zi prea bună. Dealtfel — în măsura în care o pretinde un antrenament — cei 35 m. dela disc, nu-i un dezastru. Evident putea mai mult. Dar dacă nimeni nu-i cerea mai mult şi dacă öi cu 35 metri se putea câştiga, de ce să facă eforturi inutile. Cu atât mai mult cu cât„ concursul de Duminică completa oficial seria unor grele antrenamente în cursul săptămânii.

In legătură cu naţionalele de marş

N-a surprins — să recunoaştem — neplăcut — amânarea naţionalelor de marş ce urmau să aibe loc Duminică. Dacă ar fi fost prevăzute întreceri oarecare, — curse fără nici-o semnificaţie, poate că amânarea sau contramandarea lor n'ar fi produs decât câteva regrete de moment. Dar fuseseră anunţate campionatele naţionale de marş pe 10 şi 25 km. Au venit concurenţi din toată ţara pe cheltuială proprie. S'au antrenat special

(Continuare în Pag. III-a)

ATLETISMUL GERMAN

Tinerele germane se antrenează la săritura în lungime sub privirile atente ale record-womanei mondiale Christel Schultz.

FELIX WOUTERS — UN FOST CAMPION AL LUMEI ŞI AL EUROPEI LUPTA SA-ŞI RECAŞTIGE TITLUL

Printre pretendenţii la titlul continental de categorie semi-mijlocie, rămas vacant din luna Martie a. c., se numără şi belgianul Felix Wouters, recunoscut competitor No. 1 de către forul pugilistic european, de când francezul Marcel Cerdan, fostul deţinător, nu şi-a apărat trofeul în faţa competitorului de astăzi.

Wouters este un pugilist vigu os, în etate de 27 ani, de statură potrivită: 1 m. 72.

Băeţandrul din orăşelul Lembeck atras de box, a ajuns în scurt timp un maestru al pumnului demn urmaş al lui Leo Darton, Alfred Genon, Gustave Roth, etc.

In anul 1933, pe scara valorilor, — în categoria sa — Felix Wouters se situează al 7-lea semi-mijlociu din ţară, la 18 ani, îndată după debutul său, campion fiind «vulpoiul» Adrien Anneet care încerca pe atunci să cucerească centura de campion al Europei.

Primele matchuri au însemnat victorii asupra lui Renard. Apoi, pe rând i-au cedat o serie de adversari, ca Delcourt, Baetens, mulatrul Al. Backer, campionul de astăzi al Belgiei la categoria mijlocie, Desmet, etc.

Anul 1935 însemnează epoca de consacrare, deoarece atacă cu succes pe Nestor Charlier, care îşi pierde titlul naţional.

De atunci, fără întrerupere, Wouters, rămâne campion al categoriei.

Un an mai târziu, în luna Iulie, la Bruxelles, fiind recunoscut — ca şi acum — competitor european, în urma plecării germanului Gustav Eder, în America, învinge la puncte cu uşurinţă pe olandezul Len Sanders, devenind astfel campion al Europei, la 21 ani.

Tinereţii şi valorii lui Wouters nu i-a rezistat adversarul, ceeace a făcut ca în anul 1938 să fie recunoscut de IBU drept campion al lumii.

Au venit însă şi vremuri de sbucium. Intr'o vădită eclipsă de formă pierde de justeţe la puncte la 26 Decembrie 1938 pe ringul din Milano — ca şi Lucian Popescu — în faţa italianului Saverio Turiello, un temerar vulpoi al «nobilei arte», cedând astfel şi centura de deţinător al titlului.

Wouters se găsea bine pregătit pentru revanşă, când isbucni războiul.

După încheierea armistiţiului şi reluarea vieţii normale, campionul a reînceput antrenamentul şi a provocat oficial pe Marcel Cerdan, învingătorul lui Turiello, fixându-se de APPE termen de disputare până la 25 Martie a. c.

Din motive necunoscute până acum lupta pentru campionat nu a avut loc şi forul dela Roma l-a desemnat competitor împreună cu Michele Palermo, campionul Italiei.

Nici această competiţie europeană nu s'a putut perfecta în termenul stabilit — 1 Septembrie — şi situaţia este aceasta, în momentul de faţă.

Desigur că APPE va acorda un nou termen.

Poziţia lui Wonters de competitor No. 1 este sigură, însă nu acelaş lucru se poate spune şi de Michele Palermo. Dacă Marcel Cerdan îşi pune candidatura, el va fi în mod precis admis competitor la titlul pe care l-a deţinut.

Dar şi în cazul când francezul ar continua să se dezintereseze de această competiţie situaţia lui Michele Palermo este amé-

(Continuare în pag. III-a)

Comentarii şi declaraţii după gala dela A. N. E. F.

Nicolae Rădan şi Anton Oşca au făcut un match de zile mari

Constantin Cionoiu şi Grigore Jelesneac, doui adversari de posibilităţi egale

Ultima gală de box desfăşurată în aer liber, a avut Duminică dimineaţa, un neaşteptat succes sportiv. Au fost matchuri de frumos spectacol şi regretăm că din punct de vedere material, gala aceasta n'a avut succesul meritat. Cu adevărat, felul defectuos în care s'a făcut controlul la porţile A.N.E.F.-ului, a avut o serioasă înrâurire asupra încasărilor şi d-nii Alexandru Mihăilescu şi Vasile Şerbănescu, organizatorii galei, au avut de sufert un deficit destul de mare. Au, însă, satisfacţia şi meritul de a fi oferit sportivilor bucureşteni, o gală de zile mari.

Nicolae Rădan, vedeta zilei

Incontestabil că, în ierarhia comportării boxeurilor cari au evoluat Duminică, NICOLAN RĂDAN deţine locul prim. „Nicu" a făcut poate cea mai bună partidă din carieră şi regretăm că în joc n'a fost o centură care să-l răsplătească dincolo de ovaţiile mulţimii şi de omagiile noastre de aci. Rădan a fost Duminică un boxeur complet. A întrebuinţat magistral jab-uri puternice de stânga şi a aplicat necruţător crochette de dreapta. A fost numai ochi şi nerv în ring şi a speculat orice moment de derută al adversarului. A avut arcada stângă şi pometul obrazului drept plesnite din primele reprize, dar nu s'a lăsat handicapat de ele. A lucrat curajos şi a câştigat pe merit. Am fi nedrepţi dacă n'am menţiona că Rădan îşi datoreşte în mare parte comportarea sa, maestrului Zamfir Popazu, care l-a condus din colţ, cu o precizie de cronometru. Dealtfel, „Nicu" ne-a declarat-o, după match:

— Mulţumesc publicului pentru manifestaţia de simpatie pe care mi-a făcut-o, aşa cum mulţumesc lui „nea Zamfir" pentru felul cum m'a condus. Mulţumesc deasemenea superiorilor mei de unităte, cari mi-au acordat timpul liber antrenamentului şi sunt convins că şi în viitor le voiu aduce satisfacţii, aşa cum am făcut-o cu victoria de astăzi.

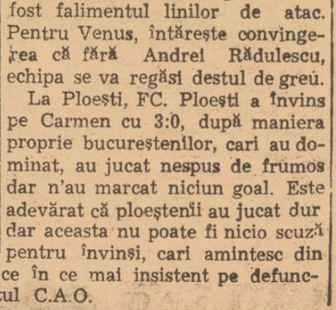

GRIGORE JELESNEAC

Anton Oşca e mulţumit

Pentru matchul făcut Duminică, ANTON OŞCA are merite egale cu cele ale lui Rădan. Oşca n'a fost un învins care s'a lăsat bătut în aşteptarea gongului final, ci a fost un boxeur care şi-a disputa şansa până la ultima picătură de energie.

După match, nu era decepţionat:

— Am avut şi eu o „zi bună". Puteam ieşi învingător, însă „Nicu" a fost formidabil. A fost cel mai bun Rădan pe care l-am întâlnit şi chiar poate cel mai bun pe care l-am văzut. Sunt gata oricând să boxez în revanşă. Cred că „Nicu" nu va refuza...

Victoria lui Cionoiu şi meritele lui Jelesneac

In al XV-lea an de carieră, CONSTANTIN CIONOIU a redevenit Duminică dimineaţa, campion naţional. E o bună răsplată a muncii sale de ani şi o performanţă rară. Cionoiu a loxat Duminică frumos şi — credem — a meritat decizia pentru reprizele bune făcute la sfârşit. Repetăm cele scrise în cronica de Luni: **matchul s'a terminat la egalitate.** Dacă titiul n'ar fi fost vacant, campionul ar fi rămas neschimbat. Cionoiu recunoaşte că a avut un adversar tare:

— In nici un match din carieră, n'am primit la stomac, lovituri de „calibrul" celor de astăzi. Am fost însă bine pregătit şi, iată, nu mă resimt de fel. Jelesneac loveşte mai tare decât Popa...

Grigore Jelesneac n'a devenit campion. Şi nu e prima încercare pe care o face. Regretăm pentru el. Regretăm, pentrucă Jelesneac e un boxeur com-

(Continuare în Pag. III-a)

ALPINISMUL IN TIMP DE RAZBOIU

Uniunea Alpină Germană îndeplineşte astăzi aceleaşi misiuni, cari altă dată au întemeiat renumele ei internaţional ca ocrotitoare a alpinismului modern. Ea s'a desvoltat întrucâtva ca o instituţie naţională indispensabilă, a cărei activitate pentru nevoile războiului este multilaterală şi suficient de interesantă pentru a-i da o scurtă descriere.

Contingentele active ale alpiniştilor germani sunt mai întotdeauna soldaţi şi bineînţeles în special călăuzele. Contingentele mai tinere sunt organizate în baza unui acord cu conducerea tineretului german în grupe de excursionişti alpini. Numărul lor a crescut simţitor. Ascensiunile lor cari au ca limită superioară treapta a 4-a de greutăţi (foarte grea) sunt subvenţionate cu bani şi material. In cursuri speciale sunt instruiţi ghizii. Contingentele mai vechi a tinerimii formează echipe speciale „Jungmannschaften". Ei sunt acum — mai multe decât prin mobilizarea grupurilor micşorate de alpinişti — cei mai activi membrii ai Uniunei Alpine; cele mai temerare ascensiuni, cari survin în timpul războiului, sunt întreprinse de ei. Asemenea a crescut şi activitatea lor. Pentru o serie de secţiuni speciale, (skiori, ascensiuni în timpul iernii, ascensiuni în regiunile calcaroase, ascensiuni în regiuni graniţice şi de ghetari), sunt necesare patru săptămâni, în cari sunt formaţi „instructori". Aceşti instructori organizează ascensiunile echipelor „Jungmannschaften" şi fac serviciu în echipele de salvare alpină. Sunt deobicei oameni, cari chiar şi înainte erau buni alpinişti. In ultimul timp avem şi conducătoa-

(Continuare în pag. III-a)

(Continuare în pag. III-a)